

[Lis Groes.]

området i det omfang, disse lønstigninger vil kunne modregnes. Rent bortset fra, hvad det vil betyde for hele arbejdsmarkedet og den overenskomst, der er indgået, vil jeg da gerne spørge, om en sådan bestemmelse ikke vil stille erhvervslivet yderst ulige i konkurrence. Hvorfor skal erhvervslivet bære den fulde lønstigning inden for dette område og ikke f. eks. inden for normallønsområdet? Det er ikke til at forstå for en anden én, men det kan vi måske få lidt nærmere besked om.

Af stk. 3 i § 5 fremgår, at priserne skal nedsættes, såfremt råvarepriser m. v. falder. Opstår der en rationaliseringsgevinst i virksomheden, vil denne ubeskåret gå i den erhvervsdrivendes egen lomme. Der kan utvivlsomt være brug for at fremme produktiviteten ved at give erhvervslivet del i kommende produktivitetsevninger, men netop ud fra ønsket om fremme af produktiviteten må det da være i virksomhedernes egen interesse, at produktivitet fremme lønsystemer, som vi kender dem inden for jernindustrien, ikke slås i stykker af denne lovgivning. Det må også være af interesse, at forbrugerne får andel i denne produktivitetsevning. Det er da en af de måder, man konkurrerer på. Dertil kommer, at hele den mekanisme, som disse lønsystemer hviler på, hvis vi nu går tilbage til dette for mig lidt mystiske med minimallønssystemet og det bevægelige lønsystem, er relativt smidigt. Hvis man skal til at kunne dokumentere i hvert enkelt tilfælde, hvor meget hvem har fået, så vil det utvivlsomt bevirke, at LO skal ansætte mindst 20 nye medarbejdere, og at monopoltilsynet foruden de medarbejdere, som ministeren allerede har gjort rede for skal ansættes, skal have yderligere 20 med særlig forståelse af arbejdsmarkedsproblemer.

Nu er det sådan, at § 5 skal vurderes i sammenhæng med § 7, der omhandler dispensationsadgang. Så vidt man umiddelbart kan vurdere § 7, giver den adgang til dispensation i den helt store målestok, og

ikke alene for brancher, men for enkeltvirksomheder. Jeg vil gerne spørge handelsministeren, hvor mange mennesker han regner med der vil komme ind i monopoltilsynet for at opnå disse lempelser og dispensationer. Og jeg vil gerne spørge ham om én ting til: finder han det ikke aldeles urimeligt over for den lille detailhandlende og den lille håndværker, at de skal selv møde op? Brancheorganisationer og store kæder kan jo bedre klare sig.

Jeg vil også gerne vide, hvordan det vil være muligt at administrere alt dette her, og om man dog ikke i hvert fald har gjort sig visse tanker om, hvilke kriterier der skal være for dispensation, sådan at der bliver mulighed for administrationen for at klare disse problemer. Det gælder i øvrigt for alle de forskellige paragraffer, der indeholder dispensationsadgang, at jeg overalt savner klare kriterier for, hvornår der kan dispenseres.

Det ville også være af interesse at vide sådan noget som: hvad med kornpriser? Kornpriserne har handelsministeren omtalt i det notat, som 21 mands udvalget har fået tilstillet, men jeg kan ikke finde en eneste paragraf i dette lovforslag, der handler om kornpriser. Jeg går altså ud fra, at det er et område, hvor man ganske frit kan sætte priserne i vejret, dels i henhold til kornloven; dels også i de forskellige led undervejs. Det er dog et område, der ikke er ganske uinteressant.

En ting må virkelig undre, og det er, at hele serviceområdet, og vel at mærke det private, er unddraget fra kalkulationsbestemmelserne. Der er visse muligheder i § 6 for at fastsætte pris- og avancement og maksimalpriser inden for dette område, men jeg vil gerne spørge: er det regeringens mening, at man inden for hele dette område frit kan sætte priserne i vejret, for så, når huset brænder, at komme med sprøjten og se, om det kan hjælpe lidt?

Det er så meget mere mærkværdigt, som den selv samme regering og den selv samme minister tidligere har påpeget, at dette om-